

РЕШЕНИЕ

№ 3825

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 01.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8451** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], сграда К., [жилищен адрес] депозирана чрез процесуалния му представител адв. Е. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу решение № РД-259 от 13.07.2020 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), с което на [фирма], е определена финансова корекция в размер 45 575.97 лв. за нарушение – 51,73 % неизпълнение на производствената програма за първата година, заложено в таблица 4, спрямо декларираното по счетоводни документи количество на произведената продукция за 2014 г. на основание чл. 70, ал.1, т. 7 и 10 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) във вр. чл. 40, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 41 от Наредба № 6/03.05.2012 г., чл. 14, ал. 4, т. 1 и чл. 34 във връзка с: чл. 11, ал. 1 и чл. 35 от ДБФП № 112/13.09.2012 г. и Методиката за определяне на размера на финансовите корекции по проекти, финансирани от Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ 2007-2013 г. В жалбата и депозираните по делото писмени бележки са развити аргументи, че издаденият административен акт е незаконосъобразен и неправилен, поради допуснати противоречия с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се ИАРА неправилно и

незаконосъобразно не е приела, че са налице форсмажорни обстоятелства /непреодолима сила/, довели до неизпълнение на производствената програма за 2014 г. Сочил, че са налице достатъчно приложени в административната преписка доказателства от които се установява, че през м. 07.2014 г. е имало обилни валежи, които са довели до преливането на язовир С. и оттам до загуба на продукцията. Твърди още, че неправилни били и констатациите на УО, че дружеството жалбоподател не бил отразил в счетоводството си загубата на продукцията през 2014 г. от рибовъдната ферма на язовир „Р. бряг“ в землището на [населено място]. С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт в оспорената част, като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуалния му представител адв. К., поддържа жалбата по подробно изложените в нея доводи и развитите такива допълнително в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разnosки, съобразно представен списък на разnosките.

Ответникът – Изпълнителния директор на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), чрез процесуалния му представител изразява становище за неоснователност на жалбата, като подробни доводи в тази насока са развити представения по делото писмен отговор на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, че на 13.09.2012 г. между [фирма] и ИАРА, като Управляващ орган е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № 112 по мярка 2.1. „Производствени инвестиции в аквакултурата“, приоритетна ос 2 „Аквакултура. Риболов във вътрешни водоеми, преработка и маркетинг на продукти от риболов и аквакултура“ по оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ за програмен период 2007-2013 г., за проект с У. BG0713EFF-212-220232 и с наименование „Р. ферма на язовир „Р. бряг“ в землището на [населено място], общ. М.“, съгласно заявление № ЕФР-22-131/24.07.2012 г. Размерът на помощта съгласно чл. 4, ал. 1 от договора е в размер на първоначална стойност 1 349 167.76 лв., представляващи 60 % от целия размер на одобрената инвестиция, от които 75 % в размер на 1 011 875.82 лева се осигуряват от ЕС и 25 % в размер на 337 291.94 лева от държавния бюджет на Р.България. Срокът за реализация на проекта е до 13.05.2013 г. и същият започва да тече от дата на сключване на договора. Съгласно чл. 14, ал. 4 от договора бенефициерът се е задължил за срок от пет години да използва придобитите въз основа на одобрения проект активи по предназначение, да не продава, дарява или преотстъпва ползването им, да не променя местоположението им, да не преустановява подпомаганата дейност, като наред с това е поел и задължение да предоставя на управляващия орган и други държавни контролни органи всяка поискана информация, свързана с предмета на инвестицията.

Съгласно подаденото заявление за кандидатстване /ЗК/ с вх. № ЕФР-22-131/24.07.2012

г., което е неразделна част от инвестиционното намерение /ИН/, част Б, и съдържащата се в него производствена програма /ПП/ [фирма] е заявил намерение да реализира проект „Р. ферма на язовир

„Р. бряг“ в землището на [населено място], общ. М.“ като изгради аквакултурно стопанство, чиито производствени мощности ще произведат аквакултура в определено количество. Бенефициерът е предвидил технологични мощности, които са му необходими, за да произведе през първата производствена година след реализацията на проекта: шаран от садково стопанство - 39 767 кг, шаран от язовирно стопанство - 45 900 кг, толстолоб - 9000 кг, бял амур - 1000 кг (общо 95 667 кг риба).

На 25.03.2015 г. съгласно докладна с вх. № 2-3330/25.03.2015 г. е изисквана информация от 36 бенефициери, на които е извършено окончателно плащане до края на 2013 г., а 2014 г. е първата или следваща производствена година. Извършена е проверка на ПП, заложен в Таблица 4 от ИН, част Б, неразделна част от ЗК и действително декларираното количество произведена продукция по видове, като при проверката на бенефициера [фирма], било констатирано несъответствие между количеството заявена за производство продукция в Таблица 4 и действително декларираното от бенефициера количество произведена продукция.

Липсва спор по делото, че инвестицията, обект на договор за БФП № 112/13.09.2012 г. е завършена през 2013 г. (заявка за окончателно плащане № 05/02/01/0063-3 от дата: 08.07.2013 г.), като окончателното плащане е извършено на 12.09.2013 г., т.е. 2014 г. се явява първа производствена година след реализацията на проекта.

На 06.01.2016 г. е подаден сигнал за нередност с вх. № 2-11662/06.01.2016 г.

С писмо изх. № 70-00-1043/01.06.2020 г., ИАРА е уведомило жалбоподателя, че открива производство по налагане на финансова корекция за констатирано неизпълнение на ПП от 51,73 %, като УО е регистрирал нередност с национален идентификационен номер (Н.) 2016/EPP/000027, с финансово изражение 45 575,97 лв. (четиридесет и пет хиляди петстотин седемдесет и пет лева и деветдесет и седем стотинки). Тази сума, представлява стойността на ФК в размер на 3,5 % върху изплатената безвъзмездна финансова помощ (БФП) от 1 302 170,59 лв. по ДБФП № 112/13.09.2012 г.

На 11.06.2020 г. бенефициерът е уведомен за констатираното нарушение, определения размер на ФК и основанията за налагането ѝ. На бенефициера е дадена възможност в 14-дневен срок да представи писмени възражения по основателността и размера на ФК и при необходимост да приложи писмени доказателства.

В законоустановения срок с вх. № 70-00-1080/25.06.2020 г. е постъпило „Възражение от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу констатации по основателността и размера на ФК по проект: „Р. ферма на язовир „Р. бряг“ в землището на [населено място], общ. М.“.

На 13.07.2020 г., с Решение № РД-259, изпълнителният директор на ИАРА, като управляващ орган, определя на [фирма], ЕИК:[ЕИК] финансова корекция в размер 45 575,97 лв. за нарушение – 51,73 % неизпълнение на производствената програма за първата година, заложен в таблица 4, спрямо декларираното по счетоводни документи количество на произведената продукция за 2014 г. на основание чл. 70, ал.1, т. 7 и 10 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) във вр. чл. 40, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 41 от Наредба № 6/03.05.2012 г., чл. 14, ал. 4, т. 1 и чл. 34 във връзка с: чл. 11, ал. 1 и чл. 35 от ДБФП № 112/13.09.2012 г. и Методиката за определяне на размера на финансовите корекции по проекти, финансирани от Оперативна програма за развитие на сектор

„Рибарство“ 2007-2013 г.

По делото за изясняване на спора от фактическа страна е допусната и приета от съда, като неоспорена от страните по делото и кредитирана от съда като обективно и компетентно изготвено заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза. От същото се установява, че в счетоводството на [фирма] загубата на продукцията през 2014 г. от рибовъдна ферма на язовир „Р. бряг“ в землището на [населено място], общ. М. е отразено. Вещото лице е констатирало, че [фирма] е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на ЗС, Счетоводните стандарти /СС/ и утвърден от ръководството Индивидуален сметкоплан. [фирма] водило счетоводството си и в съответствие с чл.43 от Наредба № 6/03.05.2012 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Мярка 2-1. „Производствени инвестиции в аквакултурата“, като поддържало отделни счетоводни сметки за Проекта, за който е получил безвъзмездна финансова помощ от ЕФР, за период от 5 години, считано от датата на подписване на Договора. Поддържаните счетоводни сметки са с наименование „Р. ферма на язовир „Р. бряг“ и имат Хронологични и Аналитични партиди. Съгласно Протокол № А-2316/29.10.2014 г. е извършено бракуване и отписване на погиналата риба при наводненията в Язовир „Р. бряг“, като е взета счетоводна операция с Мемориален ордер от 30.12.2014 г. за отписване на погинал зарибителен материал на база на Протоколите за природното бедствие /наводнение и преливане на язовира/, както следва: 12 334.00 кг шаран от Язовир за 30.900.00 лв; 12 334.00 кг. шаран от Язовир; 600.00 кг толстолоб от Язовир; 600.00 кг толстолоб от Язовир. Общо отписани количества риба - 12 934.00 кг. на стойност 32 100.00 лв., в т.ч.: Шаран - 12 334.00 кг. и Т. - 600.00 кг. След отписване на погиналата продукция, поради наводненията, в счетоводната партида по с/ка 311/1 „Млади животни -риба“ наличностите са следните: Остатък на 30.12.2014 г. в размер на 33 245 кг. Шаран от С. - 59 737.30 лв.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта и срещу акт подлежащ на съдебен контрол, съгласно чл. 73 ал.4 от ЗУСЕСИФ, поради което същата е процесуално допустима.

По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

Регламент № 1198/2006 създава Европейския фонд за рибарство и определя рамката за подкрепа от Съюза, предназначена за устойчивото развитие на сектор рибарство – член 1. С оглед на този предмет на регламента и при отчитане на неговото пряко действие – член 288, параграф 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), е безспорно, че дейностите по управление на Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ следва да бъдат осъществявани в съответствие с разпоредбите на регламента, както и в съответствие с относимите общи регламенти – Регламент (ЕО, Е.) №2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата

на финансовите интереси на Европейските общности (Регламент №2988/95) и на Регламент (ЕС, Е.) №966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Е.) №1605/2002 на Съвета (Регламент №966/2012, отменен, действащ за процесния период). Съгласно член 3, буква л) от Регламент № 1189/2006 „бенефициер“ е физическо или юридическо лице, което е краен получател на публичната помощ, а съгласно член 3, буква р) „нередност“ е всяко нарушение на разпоредба от законодателството на Съюза, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, което има или би имало ефекта на щета върху общия бюджет на Европейския съюз чрез натоварване на общия бюджет с неоправдан разход. Съгласно член 58 от Регламент №1189/2006 държавите членки определят за оперативната програма управляващ орган – в случая Изпълнителната агенция за рибарство и аквакултури, а функциите на управляващия орган са регламентирани в член 59 от регламента. Съгласно разпоредбата управляващият орган е отговорен за управлението на оперативната програма съгласно принципа на добро финансово управление и по-конкретно трябва да гарантира, че операциите съответстват, за целия период на изпълнение, на приложимите национални разпоредби и на разпоредбите на Съюза. В член 70, параграф 1, буква б) от Регламент № 1189/2006 е визирано задължението на държавите членки по предотвратяване, откриване и корекция на нередности и възстановяване на неправомерно платени суми. А член 96, параграф 2 възлага на държавите членки задължението за финансови корекции, които представляват анулиране на целия или на част от публичното финансиране. Член 39 от Регламент (ЕО) №498/2007 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) №1198/2006 на Съвета относно Европейския фонд за рибарство (Регламент №498/2007) регламентира съдържанието на задълженията на управляващия орган по член 59, буква а) и б) от Регламент №1198/2006, а член 54 – 57 - съдържанието на задълженията във връзка с докладването на нередностите. Нито един обаче от посочените актове на Съюза не регламентира процедурите, по които държавите членки, чрез своите управляващи органи, извършват проверките и прилагат мерките.

В случая материалните отношения между страните, отнасящи се до реализиране на проект, съфинансиран със средства от Европейския съюз, са се развили въз основа на договор, сключен през 2012 г. Независимо от това, приложим относно процедурата по установяването и и налагането на финансова корекция, е Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, обнародван в ДВ № 101/22.12.2015 г. С влизането в сила на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове е въведена единна процедура за определяне на финансови корекции на всички бенефициери (по смисъла на член 2, буква л) от Регламент №1198/2006), в т.ч. и на бенефициерите по Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ 2007 – 2013 г. Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове не е времево ограничен до програмния период 2014 – 2020 г., а установява общи правила за поведение. Това значи, че е приложим по отношение на всички заварени правоотношения с предмет предоставяне на безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Наред с това, съгласно изричната разпоредба на § 8, ал. 2 ЗУСЕСИФ приетите от Министерския съвет нормативни актове, които уреждат обществени отношения, предмет на този закон,

както и изрично посочените актове на министъра на финансите, запазват своето действие по отношение на програмния период 2007 – 2013 г. Следователно, считано от 26.12.2015 г. процедурите за регулиране на обществените отношения във връзка с предоставяната от Европейските структурни и инвестиционни фондове безвъзмездна финансова помощ се осъществяват с оглед на установените процедурни правила от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и непротиворечащите му нормативни актове на Министерския съвет и за програмния период 2007 – 2013 г.

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и по размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган като преди това, с оглед на разпоредбата на алинея 2, на бенефициера се предоставя възможност да представи писмени възражения в срок, не по-кратък от две седмици. Чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ определя и кой орган е компетентен да определя финансовите корекции - ръководителя на управляващия орган. В съответствие с чл. 6, ал. 1, т. 1 от Закона за рибарството и аквакултурите, Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури осъществява дейностите по управление на Оперативната програма за развитие на сектор „Рибарство“ 2007 – 2013 г. в качеството си на управляващ орган. Съгласно ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията, в чиято структура се намира управляващият орган. Изпълнителният директор на агенцията изпълнява правомощията на ръководител на Управляващия орган съгласно чл. 4, ал. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури и следователно се явява компетентният орган, който има правомощието да определя финансови корекции за нередности, осъществени от бенефициери по Оперативна програма за развитие на сектор "Рибарство" 2007 – 2013 г., но следва да издава актове за това в качеството си на ръководител на Управляващия орган. В случая издателят на оспореното решение е изпълнителният директор, но никъде в акта не е посочено, че той упражнява правомощията на ръководител на Управляващия орган на Оперативната програма за развитие на сектор "Рибарство" 2007 – 2013 г. Въпреки обаче посочената неточност в съдържанието на оспорвания административен акт, съдът намира, че актът е издаден от компетентен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма - чл. 59 ал. 2 АПК във вр. с чл. 73 ал. 1 ЗУСЕСИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59 ал. 2 т. 4 АПК. Доколко тези фактически и правни основания са материално законосъобразни и доколко обхващат всички елементи на фактическия състав на определената финансова корекция е въпрос на материална законосъобразност на акта.

Законодателят е регламентирал специални правила за процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Съгласно чл. 73, ал. 2 ЗУСЕСИФ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размерът на корекцията. В чл. 73, ал. 3 ЗУСЕСИФ е предвидено, че решението по, ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай, съдът намира, че изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ е спазено.

Относно съответствието на акта с материалния закон, съдът намира, че такава не е налице.

Налице е противоречие между фактическите основания за определяне на корекцията и правната квалификация на нередността, както и не е посочено основаниято за определяне на размера на корекцията. Между страните няма спор по основните факти – че бенефициерът е заявил намерение съгласно заложената в ПП и в Таблица 4 от ИН, част Б, неразделна част от ЗК да реализира проект „Р. ферма на язовир „Р. бряг“ в землището на [населено място], общ. М.“ като изгради аквакултурно стопанство, чиито производствени мощности ще произведат аквакултура в определено количество, а именно да произведе през първата производствена година, която в случая е 2014 г. след реализацията на проекта: шаран от садково стопанство - 39 767 кг, шаран от язовирно стопанство - 45 900 кг, толстолоб - 9000 кг, бял амур - 1000 кг (общо 95 667 кг риба).

Липсва и спор по делото, че през първата производствена година е установено неизпълнение на производствената програма и съответно не е достигнал и прогнозните финансови приходи от реализацията им. Спорни са въпросите – доказва ли това – неизползване на придобитите по проекта активи по предназначение и представлява ли това нередност, която да обосновава фактически определянето на финансова корекция.

От анализа на обстоятелствената част на административния акт следва, че финансовата корекция е определена за едно нарушение, която според органа покрива състава на две нередности, съответно по чл. 70, ал. 1, т. 7 и 10 ЗЕСЕСИФ. Едно нарушение обаче не може да бъде квалифицирано и да осъществява едновременно състава на две нередности по чл. 70, ал. 1 ЗУСЕСИФ. До извод за законосъобразност на акта не води и проверката за съответствие на всяко от сочените две правни основания с твърдените фактически такива. Хипотезата на нередност по чл. 70, ал. 1, т. 10 ЗУСЕСИФ изисква в специален закон да е определено нарушението, което ще попада в приложното поле на нормата. Към датата на издаване на оспорения акт законодателят не е определил такива нарушения. Наред с това не се установява и нарушението на чл. 40, ал. 1 от Наредба № 7/2012 г. - неизползване на придобитите въз основа на проекта активи по предназначение в срок от 5 години от сключването на договора за безвъзмездна финансова помощ да попада в правната квалификация на нередността по чл. 70, ал. 1, т. 10 ЗУСЕСИФ. В закона липсва препратка, че нарушение на нормите от специален закон акт ще се считат за нередност по чл. 70, ал. 1, т. 10 ЗУСЕСИФ, без такова препращане т. 10 не би могла да бъде годно правно основание за определяне на финансова корекция. Относно квалифицирането на нарушението – неизползване на придобитите въз основа на проекта активи по предназначение в обема, заложен в Таблица 4 на инвестиционното намерение - неизпълнението на производствената програма за 2014 г. е 51.73 %, като нередност по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ е налице несъответствие между фактическото основание, посочено от административния орган, и хипотезата на посочената разпоредба. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ – финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция при неизпълнение на одобрени индикатори. Производствената програма представлява неразделна част от инвестиционното намерение и е одобрен индикатор, който подлежи на проверка от Управляващия орган по програмата и може да обоснове от фактическа страна нередност, за която да бъде определена финансова корекция. При описанието на нарушението от фактическа страна административният орган е обвързал непълното използване на придобитите въз основа на проекта активи по предназначение и в определен обем с неизпълнението на производствената програма за 2017 г. Но това са различни факти, като само един от тях може да се приеме за индикатор и при обвързването им в едно общо фактическо основание се поражда неяснота, какво

точно органът приема за нарушение. Такава неяснота пречи на адресата на акта да разбере волята на органа и съответно да се защити, пречи и на съда да извърши проверка на законосъобразността на акта. Ако се приеме, че фактическо основание на нередността по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ е, че придобитите въз основа на одобрения проект активи не се ползват по предназначение в обема, заложен в Таблица 4 на инвестиционното намерение, част Б, така описаното нарушение не покрива хипотезата на нередност поради неизпълнение на одобрените индикатори (показатели). Начинът на използване на активите по проекта не е посочен като одобрен индикатор (показател). Такъв би могъл да бъде придобиването им в срок и с параметри, които позволяват постигането на заложените производствени показатели, но в случая такъв индикатор не е определен.

Органът е посочил, че активът не е използван „в обема“, посочен в инвестиционното намерение, но това предполага да докаже, че част от активите, придобити по проекта, не са използвани въобще и/или не са използвани за изграждане на аквакултурно стопанство, чиито производствени мощности ще произведат аквакултура в определено количество. Не са ангажирани доказателства в тази насока. Произвеждането на продукцията в по-малко от заложеното за 2014 г. не доказва, че придобитият актив не е ползван за обработка на това количество. Още повече, че бенефициерът е изложил факти и обстоятелства, които дават логично обяснение за по-малкото количество, като се позовава на настъпване на форсмажорно събитие, обилни валежи настъпили през м. 07.2014 г., които са довели до преливане на язовира и загуба на продукцията. Вярно е, че единствените конкретни твърдения, които жалбоподателят е изложил в хода на административното производство, са били свързани с възникнали форсмажорни обстоятелства през 2014 г., които правилно са отхвърлени като неоснователни предвид липсата на представен сертификат за форсмажор по чл. 47, ал. 2 и ал.3 от Наредба № 6/03.05.2012 г., но е вярно също така, че в провелоето се административно производство от страна на жалбоподателя е имало оплаквания, че са налице обективни причини за неизпълнението на ПП, за които е уведомявал административния орган. С оглед на това следва да се приеме, че УО е знаел за съществуването на тези обстоятелства и периода на тяхното действие, поради което е бил длъжен да ги обсъди и прецени преди постановяване на решението си, независимо че не попадат в типичната хипотеза на чл. чл. 47, ал. 2 и ал.3 от Наредба № 6/03.05.2012 г. Наред с това, както се установи от заключението на вещото лице така настъпилата загуба е надлежно осчетоводена от страна на жалбоподателя, поради което погиналото количество продукция е следвало да бъде отписано като дължимо за произвеждане от страна на жалбоподателя.

От друга страна фактическото основание – неизпълнение на производствената програма за 2014 г. би могло да обоснове нередност по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, но при ясно и недвусмислено описание на това нарушение, каквото липса в спорния административен акт. При описанието на фактическите основания за издаване на административния акт няма място за предположения или тълкувания, фактът следва да е посочен еднозначно, за да може да се извърши пълноценна проверка към него правилно ли е приложен материалния закон. В случая посочената по-горе неяснота относно фактическото основание пречатства проверката за законосъобразност по чл. 146, т. 4 АПК. Налага се извод, че посоченото в акта на органа правно основание по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ не кореспондира на фактическото основание, посочено от него и следователно правната норма е неприложима.

Наред с изложеното следва също така да се посочи, че нито в решението за регистриране на нередността, нито в акта за финансова корекция е посочено правното основание за определяне на финансовата корекция. Не става ясно как е

определен размерът на финансовата корекция от 3,5 %. Липсата на изписана правна квалификация, представляваща основание за определяне на финансовата корекция, е порок, който не може да бъде преодолян от съда чрез тълкуване. Отсъствието на ясно посочено правно основание за формирането на властническото волеизявление засяга правото на защита на неговия адресат и пречатства съдебния контрол по съществото на спора. Не е съобразено и обстоятелството, че проектът не е финансиран 100 % от средства на Европейския фонд за рибарство, а 75 %, в резултат на което финансовата корекция е определена върху всички изплатени разходи в противоречие с чл. 1, ал. 2 и чл. 7 индивидуалният административен акт, предмет на съдебен контрол, се отнася до нередност по програмен период – 2007 – 2013 г. и това определя приложимото право, както следва: Регламент № 1198/2006 за Европейския фонд за рибарство, който определя рамката за подкрепа от Съюза и Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, в сила от 26.12.2015 г., регламентира процедурите.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение, е незаконосъобразно, като издадено в противоречие на материалния закон и не съобразено с целта на закона, поради което жалбата против него следва да бъде уважена, а решението като неправилно да бъде отменено.

По разноските по производство:

При този изход на делото основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в размер на 2017 лв., от които 507 лв. за възнаграждение за вещо лице, 10 лева – издаване на два броя съдебни удостоверения и 1500 лева - адвокатско възнаграждение. От страна на жалбоподателя не се претендира заплащане на внесената държавна такса поради което, съдът намира, че разноски в тази връзка не следва да му се присъждат.

Воден от горното, Административен съд София град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], сграда К., [жилищен адрес] депозирана чрез процесуалния му представител адв. Е. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], решение № РД-259 от 13.07.2020 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), с което на [фирма], е определена финансова корекция в размер на 45 575.97 лв. за нарушение – 51,73 % неизпълнение на производствената програма за първата година, заложено в таблица 4, спрямо декларираното по счетоводни документи количество на произведената продукция за 2014 г. на основание чл. 70, ал.1, т. 7 и 10 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) във вр. чл. 40, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 41 от Наредба № 6/03.05.2012 г., чл. 14, ал. 4, т. 1 и чл. 34 във връзка с чл. 11, ал. 1 и чл. 35 от ДБФП № 112/13.09.2012 г. и Методиката за определяне на размера на финансовите корекции по проекти, финансирани от Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ 2007-2013 г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА) да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК] сума в размер на общо 2017 лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: